

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 242/10
14.04.2010. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Весне Поповић и Виде Петровић-Шкери, чланова већа, у парници тужиоца Н.ф.к. а.д. из Н.С., против туженог Д.х. а.д. из Н.С., уз учешће умешача на страни тужиоца Р.Д. из Н.С., чији је пуномоћник Р.Д., адвокат из Н.С., ради утврђења, одлучујући о ревизији умешача изјављеној против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.5010/2006 од 22.05.2008. године, у седници одржаној 14.04.2010. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија умешача изјављена против пресуде Окружног суда у Новом Саду Гж.5010/06 од 22.05.2008. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Новом Саду П.бр.1148/04 од 10.07.2006. године, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је стекао право коришћења на непокретности ближе описаној у том делу изреке и да се овласти да се по основу ове пресуде може уписати као носилац права коришћења, што би тужени био дужан признати и трпети. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Окружног суда у Новом Саду Гж.5010/06 од 22.05.2008. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбачена је жалба умешача изјављена против првостепене пресуде.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, у делу којим је одбијена жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда, умешач је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу чл.401. став 2. тач.5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужилац је поднео тужбу против туженог ради утврђења да је стекао право коришћења на стану који је предмет спора. Овакав захтев засновао је на одлуци правног претходника туженог којом је тужиоцу уступљено право на доделу стана на коришћење свом раднику. Умешач станује од 1996. године у стану који је предмет спора. Овај стан је добио од стране тужиоца као нужни смештај. У овом случају, умешач је као лице које живи у стану који је предмет спора, имао правни интерес да се придружи на страни тужиоца (чл.208. став 1. ЗПП). По оцени Врховног касационог суда, он има положај обичног супарничара (чл.211. ЗПП) и самосталне странке. Због тога је могао побијати пресуду само у делу који се односи на њега односно у делу којим је његова жалба одбачена, а не и у делу који се односи и на другог супарничара - тужиоца. Осим тога, ванредним правним средством се може користити само она страна чија је жалба одбијена, односно она страна која је уложила благовремену и дозвољену жалбу.

Како је у овом случају умешач изјавио ревизију против пресуде Окружног суда у делу којим је одлучено о жалби тужиоца, а не у делу којим је његова жалба одбачена, те с обзиром да о жалби умешача није одлучено мериторно, по оцени Врховног касационог суда његова ревизија није дозвољена.

На основу чл.404. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија

Предраг Трифуновић,с.р.